

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XLIX. Differentia 6. Hæreditas pacto dari potest, non lure civili, sed
Canonico,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Hæreditas pacto dari potest, non Iure civili, sed Canonico, c. fin. de successione ab intest. l. Licet inter, C. de pact. l. Hæreditas, eod. de pact. convent. Ioann. Bapt. à S. Blasio 171.

I. **I**n l. *Licet inter privatos, cit.* irrita declaratur pactio mutua, ut, qui supervixerit, alterius sit hæres. In l. *Hæreditas* testamento acquiri hæreditatem extranei dicitur, quia juxta *Gossofr. Glossam* ibid. pactum non est modus Jure civili repertus, aut receptus hæreditates acquirendi, sed vel testamento, vel lege ab intestato fit. Aliter qui facit, contra bonos mores stipulatur, l. *Ex eo, C. de inutil. stipulat. Ever. Bronchoff Centur. 1. assert. 30.*

II. Quod Jus Canonicum atinet, non apparet solidam fundamentum, quo *Ioann. Bapt. à S. Blasio* nixus hanc differentiam promulgavit. Nam in *cit. c. fin. de success.* nihil aliud indicatur, quam Archipresbyterum quendam monasterio de Brusia ad participationem orationum, ac precum se suaque bona obtulisse: ex quo non potest argui pactum vel obligatio justitiæ, de qua leges loquuntur. Et ratio utrique Juri communis est, quam in *cit. l. Licet inter, Gloss.* ponit, quod ejusmodi pactioes de hæreditariis successioneibus odiosæ sint, & plenè tristissimi eventus propter insidias, quæ parantur illius vitæ, de cujus successione fit pactum. Nihilominus in prædicta lege excipiuntur milites, quibus de mu-

tua successione pactio permittitur. Receptum quoque in Gallia Papo testatur, præsertim inter nobiles, ut in societas omnium bonorum alter alterum hæredem instituere possit. In Germania quoque inter Saxoniam & Hassiam duces idem factum esse anno salutis 1373. *Sabera tradit V. Andr. Gail. l. 2. observ. 125.*

III. Pari modo Canones ponunt de futura hæreditate & successione pactum 1. si de incertâ, seu qua liber obventurâ hæreditate paciscantur 2. Si renuntiatio, vel pactum circa hæreditatem certæ personæ in favorem communitatis, vel collegii fiat: ut si quis conventui religioso obventuram sibi hæreditatem donet. 3. ante ingressum, aut professionem religionis disponere in causas pias licet, etiam de acquirendis absque ullâ spe recuperandi. Unde præter ab Ecclesia derogatum esse legi ultimarum *C. de pactu* ita, ut etiam non requiritur consensu alterius pacta de futura successione valeant. *Molin. disp. 271. §. Explicando. Sanchez l. 7. Moral. c. 2. n. 18. Comit. l. 3. q. 25. n. 2. Laym. l. 3. Trad. l. 1. n. 3. F. chin. l. 1. c. 84. Duaren. in tit. de pact. c. 4. Barb. in c. Accepimus, de transact.*

* *

*